

R5278

THE MANNA FROM HEAVEN வானத்திலிருந்து மன்னா

யாத்திராகமம் 16 : 2-15

“இயேசு அவர்களை நோக்கி: ஜீவ அப்பம் நானே என்றார்.” - யோவான் 6:35

தாங்கள் எகிப்திய அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, அவர்கள் சார்பாக தெய்வீக வல்லமை செயல்பட்டு, எகிப்தியரின் இராணுவத்தை வீழ்த்தியதை உணர்ந்த இஸ்ரவேலர்கள் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தனர். அவர்களது மடபெரும் தலைவர் மோசே, வல்லமையும் அழகும் மற்றும் உயர்ந்த நிலையிலான ஒரு பாட்டை இயற்றினார். அதை இஸ்ரவேல் புத்திரர் மோசேக்கு பின்பாட்டாக பாடினார்கள். மோசே மற்றும் ஆரோனின் சகோதரியாகிய மிரியாமின் தலைமையில் சகல ஸ்திரீகளும் தம்புருகளோடும் தங்கள் உடலையும் கால்களையும் அசைக்கிற நடனத்தோடும் அவருக்கு பின்னே சென்றார்கள்.

“கர்த்தரைப் (யேகோவாவை) பாடுங்கள்;

அவர் மகிமையாய் வெற்றிச் சிறந்தார்.”

பாட்டுப்பாடி தேவனை துதித்தல் என்பது தேவனை ஆராதிக்கும் முறைகளில் மிகவும் பிரயோஜனமான ஆர்வமுள்ள ஒன்றாகும். அவை நமது இருதயத்திலிருந்து வருவதாகவும் உண்மையான மனோபாவத்தை குறிப்பதாகவும் இருந்தால் மட்டுமே தேவனுக்கு ஏற்படையதாக இருப்பது நிச்சயம். ஆனால் அநேக கீர்த்தனைகள், அநேக ஜெபங்களைப் போல அவர்களது தலைக்கு மேலே கூட போவதில்லை என்று நாம் பயப்படுகிறோம். உண்மையிலேயே அக்கறையில்லாமல், பக்தியில்லாமல் பாடுதல் சில சமயங்களில் தேவனுடைய நாமத்தை வீணில் வழங்குவதாக இருக்குமோவென்றும் தேவன் தம்மை அவமதித்தாக கோபமடைவரோ என்றும் பயப்படுகிறோம். அப்படியிருந்தால் அதன் பலனானது ஆசீர்வாதத்திற்கு மாறானதாக இருக்கும். அந்த அளவுக்கு தனது பக்தியற்ற நிலையை பாடுபவர் அறிந்து கொண்டிருப்பார். “கர்த்தர் தம்முடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்குகிறவர்களை தண்டியாமல் விடார்.” (யாத்திராகமம் 20:7)

அதற்கு தண்டனையாக அநீதியான அல்லது கொடூரமான வேதனை தற்காலத்திலோ அல்லது எதிர்காலத்திலோ கொடுக்கப்படும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட மார்க்கம் பக்தியற்ற இருதயத்தில் கிருபையின் தெய்வீக செய்தியின் ஆதிக்கத்துக்கு குளிர்ச்சியையும் அலட்சியத்தையும் ஏற்படுத்தி எதிர்விளைவை நடப்பிக்கும் என்று நாம் நம்புகிறோம். சகல கிறிஸ்தவர்களும் ஆவியுடனும் புரிந்து கொள்ளுதலோடும் பாடினால், வேறு யாரும் கீர்த்தனைகளை பாடாதிருந்தால், பூமிக்குரிய சத்தங்கள் கர்ணகொடூரமாக இருக்கும். ஆனால் அவைகளின் பரலோக எதிரொலியும் நறுமணமும் தேவனுக்கு மிகவும் ஏற்படையதாக இருக்கும்.

கசப்பான தண்ணீர், பின்னர் பாலைவன சோலை

வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தை நோக்கி பயணம் ஆரம்பித்தது. நீண்ட பிரயாணத்தில் களைப்படைந்து தாகத்துடன் அவர்கள் செழிப்பான இடத்துக்கு வந்தார்கள். அங்கே தண்ணீர் அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் ஐயோ, அது கசப்பாக அல்லது உவர்ப்பாக இருந்தது! ஏமாற்றம் பெரியதாயிருந்தது. பக்தியான பாட்டுகள் மறக்கப்பட்டன. சிவந்த சமுத்திரத்தின் வழியாக அவர்களை கொண்டு வந்த யேகோவாவின் வல்லமை மறந்து போனது. எகிப்தின் கடின வேலை வாங்குபவர்கள் கூட மறந்து போயின. எகிப்தின் செழிப்பான வயல்கள் மற்றும் அதன் மிகுதியான தண்ணீரிலிருந்து அவர்களை பிரித்து கொண்டு வந்ததற்காக ஜனங்கள் மோசேக்கு எதிராக முறுமுறுத்தார்கள். அவர்கள் எகிப்திலேயே இருந்திருந்தால் அல்லது அங்கே செத்துப் போயிருந்தால் நலமாயிருந்திருக்கும் என்று கூறினார்கள். மோசேயும் ஆரோனும் செழிப்பான தேசத்திலிருந்து வணாந்தரத்திற்கு பசியினாலும் தாகத்தினாலும் சாகும்படி தங்களை கொண்டு வந்தார்கள் என்று கூறினார்கள்.

கர்த்தர் ஒரு குறிப்பிட்ட மரத்தை மோசேக்கு காண்பித்து, அதை தண்ணீரில் போட்டவுடன் தண்ணீர் மதுரமாகவும் சுவை மிகுந்ததாகவும் மாறினது. மோசே அவர்களிடம், நீங்கள் முறுமுறுத்தது எனக்கு விரோதமாக அல்ல, கர்த்தருக்கு விரோதமாக முறுமுறுத்தீர்கள். நான் அவரது பிரதிநிதி மாத்திரமே என்று கூறினார். மேலும் அவர்கள் கொஞ்ச காலம் பிரயாணம் பண்ணி, கசப்பான தண்ணீரை விட்டு வெகு தூரம் வந்து செழிப்பான இடமாகிய ஏலிமுக்கு வந்தார்கள். அங்கே இளைப்பாறினார்கள்.

மாம்சீக இஸ்ரவேலரை வழி நடத்தியதில் தேவன் ஒரு விசேஷித்த நோக்கத்தையும் திட்டத்தையும் கொண்டிருந்தார் என்று வேத வாக்கியங்கள் விளக்குகின்றன. அவர்களுக்கு பிரயோஜனமாக இருக்கக் கூடிய பாபங்களை தேவன் போதித்துக் கொண்டிருந்தார். அதை சரியானபடி அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் மூலம் கானானுக்கு செல்ல அவர்களை தயார்படுத்தும். “உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன்னை சிறுமைப்படுத்தும்படிக்கு தம்முடைய கட்டளைகள் நீ கைக்கொள்வாயோ, கைக்கொள்ளமாட்டாயோ என்று அவர் உன்னை சோதித்து உன் இருதயத்தில் உள்ளதை அறியும்படிக்கு உன்னை இந்த நாள்தொழு வருஷமாகவும் வணாந்தரத்திலே நடத்திவந்த எல்லா வழியையும் நினைப்பாயாக.” (உபாகமம் 8:2)

இந்த பாடம் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கு இன்னும் முக்கியமான ஒன்று. மாம்சீக இஸ்ரவேலர்கள் பூமிக்குரிய கானானை அடைய தயாராவதற்கு இருதய அபிவிருத்தியும் விசுவாசமும் தேவைப்பட்டது. அப்படியானால் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கு எகிப்தாகிய இந்த உலகம் மற்றும் அதன் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபட்டு பரம கானானுக்கு செல்லும் பயணத்துக்கு தயாராவதற்கு இன்னும் எவ்வளவு தேவைப்படுகிறது. பல சோதனைக்குரிய அனுபவங்களை “கசப்பான தண்ணீர்களை” விசுவாசத்திற்கும் பொறுமைக்கும் சோதனைகளாக தேவன் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கு வரும்படி அனுமதிப்பதில் நாம் ஆச்சரியப்படக்கூடுமா?

இடுக்கமான பாதையில் பயணம் பண்ணும் சோதனையான அனுபவங்களில் தேவனுடைய எந்த பரிசுத்தவானுக்கும் கண்ணீர் வரலாம். ஆனால் அவர்களது முறுமுறுத்தல் மன்னிக்கக்கூடியதல்ல. அது மாத்திரமல்ல, ஒவ்வொருவரும் நமது ஆண்டவர் சுறியது போல் சொல்ல வேண்டும். “பிதா எனக்கு கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் பானம் பண்ணாதிருப்பேனோ?” (யோவான் 18:1) மோசேயைப் போல தேவனிடத்தில் சரியான விசுவாசத்துடன் கசப்பான நீருற்றுகளை அடைகிறவர்களுக்கு கர்த்தர் விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தத்தை அறியப்பண்ணுகிறார்.

“நமது வாழ்க்கையின் துன்பங்கள் அதிக கசப்பை தருகிறது.”

மாம்சீக இஸ்ரவேலர்கள் கசப்பான தண்ணீர்களிடத்திலிருந்து ஏலிமுக்கும் அதன் இளைப்பாறுதலுக்கும் நிறுவுக்கும் வழி நடத்தப்பட்டார்கள். அதே போல தேவனுடைய ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள் அவர்களது தகுதிக்கு மேலாக சோதிக்கப்படவோ பரிசீலிக்கப்படவோ மாட்டார்கள். ஒவ்வொரு சோதனையிலும் கர்த்தர் அதிலிருந்து தப்பிக்கும்படியான போக்கையும் உண்பாக்குகிறார். தற்கால வாழ்க்கையின் வளாந்திர நிலைமையில் அவர்களது சோதனைக்காக தயார்படுத்தி அவரது பரிசுத்தவான்களின் ஆத்துமாக்களுக்கு அடிக்கடி புத்துயிர் அளிக்க, ஆறுதலையும் இளைப்பாறுதலையும் அளிக்கிறார். (1கொரிந்தியர் 10:11-13)

“அது என்ன?” – அது மன்னா

இஸ்ரவேலர்கள் தேவனுக்கும் அவரது கருவியும் உழியனுமான மோசேக்கும் எதிராக முறுமுறுத்தற்கு காரணம் அவர்களுக்கு போதுமான அளவு விசுவாசம் இல்லாததே ஆகும். தெய்வீக பராமரிப்பை உண்மையாக விசுவாசித்தவர்கள் எகிப்தின் வாதைகளிலிருந்து காக்கப்பட்டார்கள். மேலும் சிவந்த சமுத்திரத்தை கடக்கப் பண்ணிக்கொண்டு வந்த தெய்வீக கிருபை வளாந்திரத்தில் அவர்களை பட்டினியால் சாகும்படி விடாது என்றும் உறுதியாக கூறலாம். ஆனால் பெரும்பாலானவர்கள் நம்பிக்கை குறைவினால் முறுமுறுத்தார்கள்.

அதே போல இப்பொழுதும் இருக்கிறது. பரிசுத்த பவுல் கூறுவது போல “எல்லாரும் விசுவாசம் உள்ளவர்கள் அல்ல.” இதற்காக நாம் அவர்களை குறை கூறவில்லை. சுற்றுப்புற சூழ்நிலைகளும் பாரம்பரிய குணங்களும் விசுவாச குணலட்சணத்தை மிகவும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. தற்கால யுகத்தைப் பொருத்தவரை சிலர் பிறப்பினாலும், ஆரம்பகால பயிற்சி மற்றும் அதிகமான அனுபவங்களினாலும், மற்றவர்களை காட்டிலும் அதிகமான அனுசூலத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் தற்கால செய்தி கேட்பதற்கு காதுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே என்று தேவன் நியமனம் செய்திருக்கிறார். “கேட்கிறதற்கு காதுள்ளவன் கேட்கக்கூடவன்.” தேவனுடைய செய்தியைக் கேட்க காதுள்ளவர்களும், விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்துகிறவர்களும் மாபெரும் ஆசீர்வாதத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள். அதாவது மற்றவர்கள் பெறாத சந்தர்ப்பத்தை இவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த சுவீசேஷ யுகத்தின் கீழ் தங்களது அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கும் சந்தர்ப்பத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள்.

தேவனுடைய வசனம் வரக்கூடிய ராஜ்யத்தை போதிப்பதினாலும் அதில் தற்காலத்தில் கேட்கிற காதையும் உணருகிற இருதயத்தையும் பெற்றிராதவர்களை விலையேறப்பெற்ற சந்தர்ப்பங்களினால் ஆசீர்வதிப்பதினாலும் நாம் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம். வருகிற யுகத்தில், ஆயிரம் வருட யுகத்தில் குருபான கண்கள் திறக்கப்படும் என்றும் செவிடான காதுகள் கேட்கும் என்றும் தேவனுடைய வசனம் அறிவிப்பதினால் நாம் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம். இயேசுவே உலகத்தில் வந்த எந்த மனுஷனையும் பிரகாசிக்கிற மெய்யான ஒளி என்கிற வேதவாக்கியம் அப்பொழுது நிறைவேறும். (யோவான் 1:9) ஆனால் இந்த யுகத்தில் கேட்கிறதற்கு காது உள்ளவர்களுக்கும் காண்கிற கண்களை உடையவர்களுக்கும் வைக்கப்பட்டுள்ள பரம அழைப்பின் ஆசீர்வாதத்திற்கு ஈடாக ஆயிரம் வருட யுகத்தில் சந்தர்ப்பங்கள் இருக்காது.

இஸ்ரவேலின் முறுமுறுப்புக்கு புதிலளிக்கும் வகையில் தேவன் அதே இரவில் திரளான காதைகளை அனுப்பினார். அவர்கள் எகிப்தின் இறைச்சி பாத்திரத்திற்கு பட்டினியாக இருந்ததால் தேவன் அவர்களுக்கு வளாந்திரத்திலே இறைச்சியை கொடுக்கக்கூடியவராயிருக்கிறார் என்பதை அவர்கள் பார்க்க வேண்டும். அதிசயத்தக்கதாக காதைகள் அளிக்கப்பட்டது சில அஞ்ஞானிகளால் குறை கூறப்பட்டது. ஏனெனில் தரையானது காதைகளால் ஐந்து அடிகள் வரை மூடப்பட்டிருந்தது. காதையானது சூயஸ் வளைகுடாவின் குறுக்கே பறந்து, களைத்து போனதால் தரைக்கு மிக அருகே ஐந்து அடி உயரத்திற்கு கீழே பறந்ததால் அவர்களால் அதிக எண்ணிக்கையில் சுலபமாக பிடிக்க முடிந்தது.

இதைத் தொடர்ந்து அடுத்த நாளில் இஸ்ரவேலர்கள் திரளான அப்பத்தை பெறுவார்கள் என்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். அடுத்தநாள் காலையில் வெள்ளையான சிறிய வஸ்து, கடுகு விதைக்கும் கொஞ்சம் பெரியதாக கொத்தமல்லி விதையளவிற்கு தேனிட்ட பணியாரம் போன்ற ருசியுடையது பூமியெங்கும் மூடியிருந்தது. அதுவே அவர்களுக்கு தினமும் அனுப்பப்பட்ட அப்பம். அது எடுத்து சேகரிக்கப்பட வேண்டும். அது அவர்கள் அனைவருக்கும் நல்ல வேலை வாய்ப்பை கொடுத்தது. அது இல்லாமல் அவர்கள் சந்தோஷமாக இருந்திருக்க முடியாது. அதை சமைக்க வேண்டியிருந்தது. அது ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவாக பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டது.

பெருந்தன்மையைப் பற்றிய ஒரு பாடம் இந்த மன்னாவில் இருந்தது. ஏனெனில் அடுத்த நாளுக்கென்றும் அதிகப்படியாக வைத்திருந்தது கெட்டுப் போய் விட்டது. இஸ்ரவேலர்கள் இப்படிப்பட்ட அப்பத்தை அறிந்ததேயில்லை. அது என்ன என்று கேட்டார்கள். அதுவே அதற்கு பெயராயிற்று. “அது என்ன” அல்லது “அது மன்னா.” இந்த மன்னாவை சேகரிப்பதில் ஓய்வு நாள் கூட ஆசரிக்கப்பட்டது. ஓய்வு நாளில் மன்னா பொழியாது. ஆனால் ஓய்வு நாளுக்கு முந்தின நாள் சேர்த்து வைத்த மன்னா ஓய்வு நாளில் கெட்டுப்போகாமல் இருந்தது.

வானத்திலிருந்து வந்த அப்பம்

வானத்திலிருந்து வந்த மன்னாவை இயேசு தமது சீடர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தினார். மேலும் அந்த மன்னா, உண்மையான அப்பமாகிய தன்னை அடையாளப்படுத்தியதாக கூறினார். இஸ்ரவேலர்கள் மன்னா இல்லாதிருந்தால் அழிந்து போயிருப்பார்கள். அதே போல ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களும் பரலோக உணவு இல்லாமல் பிரயாணத்துக்கு தேவையான பலத்தை பெற்றிருக்க மாட்டார்கள். இயேசு சத்தியம் என்ற பெயரை தமக்கே கூட்டிக்கொண்டார். ஆகையால் வானத்திலிருந்து வந்த அப்பத்தை புசிக்கிறவர்கள் சத்தியத்தில் பங்கு பெறுவார்கள். “உம்முடைய சத்தியத்தினாலே அவர்களை பரிசுத்தமாக்கும். உம்முடைய வசனமே சத்தியம்.” (யோவான் 17:17) நமது கர்த்தரில் அதிகமாக, அனுதினமும் தவறாமல் பங்கு பெற்றால் மட்டுமே, அவரது புண்ணியமும் அவர் நமக்காக செய்யும் ஏற்பாடுகளும் நம்மை அவரில் பலப்படுத்தி, நமது பிரயாணத்தை விசுவாசத்துடன் விடாமல் தொடரவும், ஆவிக்குரிய கானானுக்குள் நுழையவும் செய்யும்.

ஒவ்வொரு இஸ்ரவேலரும் மன்னாவை தானே சேகரிக்க வேண்டியிருந்தது போல, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் சத்தியத்தை தானே சேகரித்து உபயோகித்து கொள்ள வேண்டும். நாம் நமது பங்கை ஆவிக்குரிய விதத்திலும் மாம்சீக விதத்திலும் நாம் செய்ய வேண்டும். ஆரம்ப வேலைகளாகிய நடுதல், கிளைக்கழித்தல் மற்றும் பயிர் செய்தல் இல்லாமல், பரிசுத்த ஆவியின் கிருபைகள் அதை பூரணப்படுத்த வரும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. யாரோ ஒருவர் நன்றாக சொன்னார்: “கல்லூரிக்கு போனவர்களெல்லாம் பண்டிதராக முடியாது. ஆலயத்தில் பிரத்யோக இடத்தை பிடித்தவர்கள் எல்லாம் கிறிஸ்தவர்களாகி விட முடியாது.” நாம் கர்த்தரிலும் அவரது வல்லமையின் சத்துவத்திலும் பலமுடன் வளரவும் அனுதினமும் அவரில் நாம் புசிக்க வேண்டும். அதாவது அவரது பலியின் புண்ணியத்தை பகுத்து உணர்ந்து உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டும்.